

Gudstjeneste i Skævinge (Festivalpladsen) Kirke

den 1. juli 2018

Kirkedag: 5.s.e.Trin/B

Tekst: Jer 1,4-9; Matt 16,13-26

Salmer:

SK: 402 * 389 * 345 * 54 * 334

Klokkeringning

Indledning:

Tak for samarbejdet og samværet. Gudstj bliver en anelse anderledes. Der er ikke nadver. Gudstj bliver heller ikke helt så lang, som når vi er i kirken, så der bliver ikke helt så meget tid til fordybelse og eftertanke i dag. Det må vi tage op hver for sig i løbet af resten af søndagen. Vi dropper næsten alle korsvar, undtagen Amen efter bønnerne og Velsignelsen. Omgivelserne er anderledes end vanligt; men alligevel er det gudstjeneste, for hvor Guds ord forkyndes og mennesker forsamles derom, der gør Gud sin kirke. Der virker Gud ved sin HÅ. Derfor har vi også ind- og udgangsbøn.

Temaet for gudstj i dag er, hvad vi mener om Jesus. Umiddelbart kan det godt synes lidt mærkeligt at spørge således til kristne mennesker. Ikke desto mindre er det det, der er temaet i de tekster, der hører til dagens gudstj. Og tænk, i alle de kirker, hvor der i dag er gudstj er det det, tankerne og ordene skal samles om, ud over hele landet.

Jeg vil ikke sige noget om salmerne lige nu, det kommer, når vi skal synge dem.

Teksterne til gudstjeneste kan I læse fra side 1204. (kun 2 læsninger)

GT: Jer Jer' kaldelse. Han er bange for opgaven at fortælle msk om Gud. Men Gud lægger sine ord i munden på Jer.

Ev: Matt Peters bekendelse/rettesættelsen af Peter.
S/S

Først Præludium og derefter indgangsbøn. MUSIK
DDS 402: Den signede dag v3 Sommer

Nåde være med Jer, og fred fra Gud, vor Far, og Herren Jesus Kristus.

Kollekt

GT

DDS 389: Guds riges evangelium. Salme om Guds ord, og opfordring til at fordybe sig i Guds ord. V5. Som honning søder livet, således søder Guds ord om Guds nåde livet.

Ev:
Credo

DDS 345. Guds menighed er jordens største under.
Jesus taler i evangeliet om sin kirke. Jesus bliver også udfordret af Satan i teksten i skikkelse af Peters ord. I næste salme er der tale om kirken bygget på Kristus, og dens styrke imod Satans magt. Og så lægges der indirekte op til temaet i teksten, hvem er Jesus, med ordene ”salige se Jesus, som han er.”

Prædiken

Som nævnt tidligere kan det forekomme lidt mærkeligt at spørge blandt kristne mennesker, hvad mener I om Kristus? Det kan forekomme endnu mere mærkeligt, at Jesus spørger disciplene, hvem siger I, at jeg er?

På dette tidspunkt har disciplene været sammen med Jesus et eller andet sted mellem 2-3 år. De har hørt hans fortællinger om Gud; de har overværet diskussionerne med de religiøse autoriteter; de har set ham gøre undere – befale over naturkræfterne, dæmoner, helbrede syge med berøring og blot med ord. De har sammen med masser af mennesker forundredes over hans lære og gerninger. Aldrig er noget sådant set, og det er så helt anderledes og med en helt anden myndighed og kærlighed, end de er vant til, at præsterne, skriftkloge m.m. har forkyndt om Gud Herren. De har fulgtes med ham. De har også fulgtes med ham, når han trak sig tilbage, fordi det trak op til konfrontation med mennesker, der ikke ville høre eller tro på ham. Og i stedet for at konfronteres med dem, og fordi den konfrontation med mennesker skulle ske på Guds måde og i Guds tid, trak han sig tilbage, indtil det blev påske, så gik han all in i konfrontationen. Alt det har disciplene bevidnet og været en del af. Og så spørger han minsandten: Hvem siger I, at jeg er?

”Du er Kristus, den levende Guds søn.” Det er Peters svar på vegne af disciplene.

Nu springer vi alle mellemregningerne over, og går direkte til konklusionen. I sit svar giver Peter udtryk for, at alt, hvad Gud Herren står for, rummer og er for mennesker, dét er i Jesus, det er Jesus. Gud Herren, som vi – og Peter – kun kender gennem profeternes ord, gennem begreber og billeder, alt det får

kødelig skikkelse i Jesus. Når vi taler om Guds kærlighed, nåde, retfærdighed, hellighed, herlighed, så har det skikkelse i Jesus. Han er det alt sammen i levende udfoldelse på det plan og i den skikkelse, mennesker kan forholde sig til det i tilbedelse eller forargelse, bekendelse eller forsagelse. Peter siger, at hvad Gud er, er Jesus. Peter siger, at lige så lidt som mennesker kan undgå eller undvære Gud Herren, lige så lidt kan vi undvære eller undgå Jesus. Peter siger, at alt, hvad Gud er og vil mennesker, gør Han og sker ved Jesus. Peter siger, at du er den vi behøver. Peter siger, at har vi fællesskab med dig, har vi fællesskab med Gud Herren, Den Almægtige, Himlens og jordens skaber.

Skal vi prøve at sige det med henvisning til Bibelen, så siger Peter, at alt hvad GT siger om Gud Herren, det er levendegjort og opfyldt i dig. Augustin, en af oldkirkens store teologer sagde det således: NT er gemt i GT, og GT er åbenbaret i NT. Med andre ord: Hele Guds væsen åbenbares for os i GT i glimt, dunkelt, i gåder, billeder. Hele Guds vilje med os kommer til udtryk i løfter fra Gud i GT. I NT får det fuld udfoldelse i Jesus. I ham opfyldes og afsløres alle løfterne og Guds væsen får skikkelse.

Og Peter er helt i tråd med alt dette i sit svar. Hele sandheden er gået op for Peter. Jesus er synliggørelsen af Gud Herren. Det er lige efter bogen. Jesus kan være stolt af sin elev. Han har forstået pointen. I disse studentertider, så havde Peter fået 12 med udmærkelse, og Jesus havde stolt sat huen på hovedet af Peter. Peter får endda den ros, at hans viden er fra Gud selv. Så egentlig har Peter ikke noget at rose sig af, for han har haft Gud i øresneglen til at hviske ham det rigtige svar i øret. Mon egentlig det kan godkendes ved eksamensbordet? Man må ikke gå på nettet til eksamen, men må man have Gud i øret? Gud som ved alt – er det ikke lidt snyd?

Du er Kristus, den levende Guds søn! Sagde Peter. Hvad siger vi om Jesus?

Nu skal vi blot et par linier frem i teksten, så fortæller Jesus disciplene og Peter, hvad de kan vente i den forestående påske, at de kan vente den ultimative ydmygelse af Jesus og, at ypperstepræsterne vil slå ham ihjel, og han vil opstå trediedagen.

Så knækker filmen for Peter. Men ikke sådan at han bryder sammen i fortvivlelse. Det kan da ikke være rigtigt, hvad skal vi så gøre? Nej, Peter træder i karakter. Peter træder i karakter under studenterhuen. Unge og fyrige Peter, der lige har fået at vide, at han er dygtig, godt nok ved Guds hjælp, men pyt med det. Det har Peter glemt. Peter ved. Og Peter ved bedst, hvad der er til bedste for Jesus. Og Peter ved bedst, hvad der passer i hans gudsbillede, og det rummer ikke lidelse og fornedrelse og død – opstandelsen har Peter fuldstændig glemt. Jesus, nu må du lige slippe af. Det er ikke meningen. Siger Peter.

Om Jesus har taget studenterhuen af Peter igen, det ved jeg ikke, men nu hædres Peter ikke for at lytte til Gud. I stedet så raser Jesus mod Satan i Peters ord. Satan har tidligere fristet Jesus til at træde ud af Guds vilje og væsen. Også nu. Og det bliver Peter, der kommer til at lægge skikkelse til helt andre ord om, hvem og hvad Jesus er. Peter gør oprør mod Guds billede og vilje. Peter gør oprør, for det passer ikke i Peters billede af Gud, af Jesus. Nej, Peter; men det passer i Guds.

Jeg har – med andre ord – nævnt at det er lidt malplaceret at spørge disciplene – og kristne – om, hvad vi mener om Kristus. Det er måske ikke så malplaceret alligevel. I hvert tilfælde viser beretningen om Peter os et meget menneskeligt fænomen, at vi

gør os billeder af det guddommelige, som passer med vore forestillinger. I vore dage går det ofte helt agurk med at pille fra og lægge til, således at vi skaber os et billede af Gud, der passer til vores livsindstilling. Og når den så ændres, så ændrer vi også gudsforestilling og –billede. Reelt betyder det, at vi er Gud-løse. Vi er uden Gud Fader den Almægtige, som er levende og har vist sig i sin søns skikkelse.

Det er derfor faktisk ret vigtigt, at vi ikke siger om Jesus, hvem han er efter vor indstilling og opfattelse. For det kan svinge alt efter vor opfattelse og styrke/svagthed. Vi skal sige det samme om Jesus, som Gud siger om Jesus. Det skal vi som kirke og kristenhed. Det skal vi som kristne. Ikke bare fordi vi så får ros som gode disciple, der har lyttet til Guds stemme; men fordi, det er kun i Jesus, at vi møder Guds nåde; det er kun i Jesus, at Himmel og jord, Gud og mennesker kan mødes så at sige på samme plan, og det er kun i Jesus, at vi opløftes til det himmelske og kan leve fra fødsel til død i velsignelse, hellighed og retfærdighed fra Gud.

Hvad siger vi om Kristus? Det er faktisk et ret vigtigt spørgsmål? Hvad siger Gud om Kristus? Gud siger: Dette er min elskede søn, hør ham!

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen

DDS 54 Hvad mener I om Kristus

Salmen er en prædiken over spørgsmålet/bekendelsen. Jesus kom fra Himlen, bøjede sig og blev mennesket lig/støvet, opgav himmelværdigheden. Han solidariserede sig med os helt ned i synd og død. Han er oppefra og ned. Og så vender salmen fra v6. Nu går det nedefra og op, fra jord til himmel. Håbet er fremadrettet og Jesus gør os til Guds børn med himmelværdighed.

Kirkebøn med FV.

Velsignelsen

DDS 334 Guds kirkes grund alene er Kristus, Gud og mand.

Kirken og dermed kirkens folk, os er eet med Gud i Jesus, og Jesus er den hele kirkens lære og forkyndelse skal pege på, for det er i Jesus, at Gud rækker os sin nåde og fred. Deri er vi eet med Gud i Himmelen og på jord. Al kirkens virke skal grundes i troen på Jesus som Guds Søn, al msk' virke skal grundes i Jesu kærlighed til den enkelte af os.

Meddelelser

Udgangsbøn

Postludium MUSIK